

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์เรื่อง คำช่วยกริยาในภาษาไทย พจนานุกรม
ไค้กั้งสี่

๑. คำช่วยกริยาในภาษาไทย เท่าที่ศึกษาพบและนำมาทดสอบกับกรณประกอบประโยค
ทดสอบได้ มีปรากฏอยู่ ๔ คำ

๒. ตำแหน่งของคำช่วยกริยาทั้ง ๔ คำนี้ อาจจะอยู่หน้า หลัง หรือระหว่าง
คำกริยาได้ ไค้แบ่งคำช่วยกริยาทั้ง ๔ คำนี้ ออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ โดยอาศัยตำแหน่ง
ที่คำช่วยกริยามีปรากฏร่วมกับคำกริยาเป็นหลัก ได้ ๓ ประเภทด้วยกันคือ

๒.๑ คำช่วยหน้า คือ คำช่วยกริยาที่ปรากฏหน้าคำกริยา ตัวอย่างเช่น
น้อง กำลัง/อ่าน/หนังสือ กำลังเป็นคำช่วยหน้าที่ปรากฏหน้ากริยา/อ่าน/ คำช่วยหน้า
มีอยู่ ๑๖ คำ คำช่วยหน้าทั้ง ๑๖ คำนี้ ยังแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๒.๑.๑ คำช่วยหน้าที่เป็นคำเดี่ยว คือคำช่วยหน้าที่ปรากฏหน้ากริยา
ตามลำพัง (โดยไม่มี จะ ตาม) ไค้ เช่น กำลัง เพิ่ง เกือบ มัก เป็นต้น คำ
ช่วยหน้าที่เป็นคำเดี่ยวที่มีปรากฏอยู่ ๓๐ คำ คำช่วยหน้าที่เป็นคำเดี่ยวทั้ง ๓๐ คำนี้ นอก
จากจะปรากฏตามลำพัง (โดยไม่มี จะ ตาม) ไค้แล้ว ยังอาจจะปรากฏร่วมกับคำ จะ ไค้
ทุกคำอีกด้วย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นประเภทย่อยลงไป โดยอาศัยตำแหน่งที่คำช่วยหน้าที่
เป็นคำเดี่ยวปรากฏร่วมกับคำ จะ เป็นหลักได้ ๓ ประเภทคือ

๒.๑.๑.๑ คำช่วยหน้าที่เป็นคำเดี่ยวที่ปรากฏเฉพาะหน้า จะ
เช่น เกือบ จะ คง จะ ควร จะ ชัก จะ เป็นต้น

๒.๑.๑.๒ คำช่วยหน้าที่เป็นคำเดี่ยวที่ปรากฏเฉพาะหลัง จะ
เช่น จะ คง จะ ไค้ จะ มัก จะ ทดสอบ เป็นต้น

๒.๑.๑.๓ คำช่วยหน้าที่เป็นคำเดี่ยวที่ปรากฏไค้ทั้งหน้า และ
หลัง จะ เช่น จะ เพิ่ง เพิ่ง จะ จะ กำลัง กำลัง จะ เป็นต้น

คำช่วยหน้าที่เป็นคำเดี่ยวทั้ง ๓๐ คำนี้ นอกจากจะปรากฏตามลำพัง (โดยไม่มี จะ ตาม) และปรากฏร่วมกับคำ จะ แล้ว ยังอาจจะปรากฏร่วมกันทีละ ๒ คำ หรือ ๓ คำ เป็นวลีของคำช่วยหน้าได้อีกด้วย เช่น นำ จะ ยัง อาจ จะ เคย คง เกิด จะ ต้อง ยัง อาจ จะ อยาก เป็นต้น ทั้งนี้ในวลีของคำช่วยหน้า ซึ่งประกอบด้วยคำช่วยหน้าที่เป็นคำเดี่ยว ๒ คำ หรือ ๓ คำนี้ คำ จะ จะปรากฏได้เพียงวลีละ ๑ ครั้ง เท่านั้น

๒.๑.๒ คำช่วยหน้าที่เป็นคำผสม คือ คำช่วยหน้าที่ปรากฏหน้ากริยาตามลำพัง (โดยไม่มี จะ ตาม) ไม่ได้ จะต้องมี จะ ปรากฏตามมาเสมอ ตัวอย่างเช่น ทား ดูเหมือนจะ กลายเป็น ออกจะ เป็นต้น เท่าที่ศึกษามามีปรากฏอยู่ ๒ คำ คำช่วยหน้าที่เป็นคำผสมนี้ จะปรากฏร่วมกับคำช่วยหน้าที่เป็นคำเดี่ยว เป็นวลีของคำช่วยหน้าอีกแบบหนึ่งได้ แต่เมื่อปรากฏในวลี ตำแหน่งของคำช่วยหน้าที่เป็นคำผสมนี้จะต้องอยู่หน้าคำช่วยหน้า ที่เป็นคำเดี่ยวเสมอ เช่น ดูเหมือนจะ ต้อง ทား เคย ออกจะ อยาก เป็นต้น

๒.๒ คำช่วยหลัง คือ คำช่วยกริยาที่ปรากฏหลังคำกริยา ตัวอย่างเช่น นอน/อ่าน/หนังสือ แล้ว แล้ว เป็นคำช่วยหลัง ที่ปรากฏหลังคำกริยา/อ่าน/ คำช่วยหลัง เท่าที่ศึกษามามีปรากฏอยู่ ๒ คำ คำช่วยหลังทั้ง ๒ คำนี้ ยังอาจจะปรากฏคู่กันทีละ ๒ คำ เป็นวลีของคำช่วยหลังได้อีกด้วย เช่น ขึ้น แล้ว ลง แล้ว อยู่ แล้ว เป็นต้น

๒.๓ คำช่วยกลาง คือ คำช่วยกริยาที่ปรากฏระหว่างคำกริยา ตัวอย่างเช่น นอน/นอน/เพิ่ง/หลับ/ เพิ่ง เป็นคำช่วยกลาง ที่ปรากฏระหว่างคำกริยา/นอน/ และ คำกริยา/หลับ/ คำช่วยกลาง เท่าที่ศึกษามามีปรากฏอยู่ ๑๑ คำ คำช่วยกลางทั้ง ๑๑ คำนี้ นอกจากจะปรากฏตามลำพัง (โดยไม่มี จะ ตาม) ระหว่างคำกริยาแล้ว ยังอาจจะปรากฏร่วมกับคำ จะ ได้อีกด้วย แต่คำช่วยกลางนี้แตกต่างจากคำช่วยหน้าและคำช่วยหลัง คือ คำช่วยกลางจะไม่ปรากฏร่วมกับเป็นวลีของคำช่วยกลางเลย

คำช่วยกริยาในภาษาไทย เท่าที่ได้ศึกษามา อ่านมา เปรียบเทียบกับ auxiliary ในภาษาอังกฤษ ที่มีความหมายในทำนองเดียวกัน จะ เห็นว่ามีทั้งความคล้ายคลึงกัน และแตกต่างกันทั้งในเรื่องตำแหน่งที่ปรากฏในประโยค และหน้าที่ของคำนั้น ๆ ในประโยค

ตัวอย่างคำที่อยู่ในตำแหน่งเดียวกัน

มี ควร จะดีกว่านี้

It ought to be better than this.

ในที่นี้ ควรจะ ทำหน้าที่เป็นคำช่วยกริยาในภาษาไทย ought ทำหน้าที่เป็นคำช่วยกริยาในภาษาอังกฤษ ทั้งคำ ควรจะ และ ought to ปรากฏอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน คือ หน้าคำกริยา

ตัวอย่าง คำที่อยู่ในตำแหน่งต่างกัน

เขาเปิดไฟ แล้ว

He has turned on the light.

ในที่นี้ แล้ว ทำหน้าที่เป็นคำช่วยกริยาในภาษาไทย has ทำหน้าที่เป็นคำช่วยกริยาในภาษาอังกฤษ คำ แล้ว และ has ปรากฏอยู่ในตำแหน่งที่ต่างกัน คือ แล้ว ปรากฏหลังคำกริยา แต่ has ปรากฏหน้าคำกริยา

ตัวอย่างคำที่ส่วนหน้าที่ต่างกัน

เขาเพิ่ง กลับมาเมื่อก็

He just got back a moment ago.

ในที่นี้ เพิ่ง ทำหน้าที่เป็นคำช่วยกริยาในภาษาไทย just ไม่ใช่คำหน้าที่เป็นคำช่วยกริยา ในภาษาอังกฤษ แต่ทั้ง เพิ่ง และ just ปรากฏอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน

ถ้าได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบคำช่วยกริยาในภาษาไทย ที่มี ought should ในภาษาอังกฤษโดยลึกซึ้งแล้ว ก็จะพอทราบว่าคำที่มีความหมายในราวข้างเดียวกัน จะมีหน้าที่ทางไวยากรณ์และจะปรากฏอยู่ในตำแหน่งที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างใดบ้าง ขององศาการศึกษาเปรียบเทียบนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนโดยเป็นบางสิ่ง ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ทำการทดสอบและรวบรวมคำที่จัดเป็นคำช่วยกริยาในภาษาไทย ตลอดจนได้จัดแบ่งประเภทโดยอาศัยตำแหน่งที่คำช่วยกริยาปรากฏร่วมกับคำกริยาเป็นหลักไว้แล้ว ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงใคร่ขอเสนอแนะในผู้ที่สนใจทางด้านการศึกษาภาษาตามหลักภาษาศาสตร์ ได้

ทำการศึกษาเปรียบเทียบ คำช่วยกริยาในภาษาไทย และ auxiliaries ในภาษาอังกฤษ หรือ
คำประสมเดียวกันในภาษาอื่นให้ลึกซึ้งต่อไป